

Eitt betri blað fimm ferðir um vikuna!

Eitt nógv brúkt orð í seinastuni er orðið vegamót. Hetta verður serliga brúkt um okkara høvuðsvinnu: at hon er á einum vegamóti, t.v.s. at nógvar avbjóðingar standa fyri framman, og at ein kann rokna við stórum broytingum á fiskivinnuøkinum.

Taka vit nú eitt annað arbeiðsøki, føroyska blaðheimin, so eru her hendar stórar broytingar tey seinastu árin. Og framvegis rørist nógv, sum fær ein at hugsa, at eisini í føroyska blaðheiminum eru vit á einum vegamóti. Tað er ikki so langt síðani, at tað at skriva bløð bara var høgahandsarbeiði hjá lærarum, politikarum o.ø.

Hetta er alt broytt til, at vit í dag hava ein hóp av bløðum, sum verða skrivað av útbúnum journalistum og fólki við drúgvum royndum á økinum. Kappingin um lesararnar er vorðin alsamt harðari. Fyri at vera við í hesi kapping nýðast bløðini at gera seg út við nýggjum teknikk, og størri krøv verða eisini sett til tað einstaka blaðfólkið.

Í londunum rúndan um okkum er kappingin fyri at yvirleva enn harðari. Og fyri at verða tikin fyri fult av lesarunum og mett sum lesiverdug og trúverðug tíðindablað, so hava bløð eitt nú í Danmark roynt at leggja sjógv millum seg og vanligan partapolitikk. Leiðin har hevur verið at gera bløðini minni politiskt heft. At lúka burtur veruliga politiska propagandu og heldur lata lesarunum so objektivan tíðindaflutning sum gjørligt.

Hóast vit siggja, at føroysku bløðini í dag royna at vera meira tíðindablað heldur enn boðberar hjá ávísam politiskum flokkum, so má ein kortini viðganga, at skrivningin í bløðunum alt ov mangan er merkt av partapolitiska tilknýtinum.

Her eiga vit at bróta upp úr nýggjum. Mál okkara eigur at vera at geva út bløð, sum allir lesarar - uttan mun til - hvønn politiskan flokk teir nú hoyra til - kunnu fáa sakligar og objektivar

upplýsingar - upplýsingar, sum samsvara veruleikan, heldur enn at skula flatast ein ávisan partapolitiskan ham.

Ja rætt og slætt, í staðin fyri einvísar politiska propagandu, so eiga bløðini at geva lesarum sínum breiða og objektiva upplýsing.

Hetta er ein setningur, sum vit á Tíðindablaðnum Sosialinum fara at leggja okkum eftir í okkara dagligu skrivning, nú vit koma út fimm ferðir um vikuna. Endamálið við skrivningini má og skal vera at geva lesarunum ein so objektivan og sakligan tíðindaflutning sum gjørligt.

Men til tess kreyst bæði gott fólk og góðar arbeiðsumstøður. Og tað halda vit, at vit hava fingið her í blaðhúsinum á Argjum.

Enn er langt á mál, men vit vilja royna at arbeiða miðvíst ímóti at gera eitt blað, sum allir føroyingar kunnu kalla sítt blað.

Fyri at ganga ynskinum hjá bæði lesarunum og teimum skrivandi fólkið á blaðnum á mæti, so hava vit sum eina roynd gjørt av at geva blaðið út oftari.

Nú tá føroyski lesarin hvønn dag kann fáa dansk bløð í blaðbúðunum, hvat skuldi tá verið til hindurs fyri, at hann eisini fekk føroysk bløð dag um dag - eitt blað við føroyskum tíðindum og tilfari!!!

Fyri blaðfólkið er tað ein spennandi avbjóðing at sleppa at skriva bløð dag um dag, heldur enn at skula bíða í dagar, til næsta blað kemur út aftur.

Tað er bert einaferð áður gjørd ein roynd at geva blað út í Føroyum fimm ferðir um vikuna. Hetta var fyrst í 70-unum, tá góðar kreftir á 14. September við Erlendi Patur-syni, sála, á odda, tóku hetta heilt óvanliga og stóra stigið at koma út nærum hvønn dag. Tann royndin datt tó niðurfyri aftur, og kanska ikki so lægið, tá hugsað verður um tær sera truplu umstøðurnar, sum tá vóru.

Fara lesararnir at taka væl ímóti royndini hjá Sosialinum at geva blaðið út fimm ferðir um vikuna, so kann hetta gerast fastur tættur í framtíðar blaðút-gávu her á landi og verður tað ein spennandi avbjóðing fyri føroyska blaðheimin - bæði fyri lesarar og blaðfólk, skrivar Jan Müller, blaðstjóri í "Sjónarmið" í dag.

Síðani tá eru stórar broytingar farnar fram í blaðheiminum, sum gera tað meira møgult at geva eitt blað oftari út. M.a. kann nevast, at blaðfólk nú skriva á teldur, sum sparis nógva tíð og orku. Prentmøguleikarnir eru eisini heilt øðrvísi og betri, so ein kann als ikki samanbera tíðina í dag við hana fyrst í 70-unum, tá 14. September fór undir hetta vágiliga tiltakið. Hóast teir góvust, so vísti tað kortini, at tað ber til, um bert vilji, drivi og umstøður eru til tess.

Vit halda okkum hava umstøðurnar viljan og drivið, hóast vit vita, at ein tilfík framleiðsla krevur nógva av hvørjum einstøkum av okkum tað veri seg blaðfólki, prentarum og øðrum starvsfólki.

Men sum við so nógva øðrum, so er lykkaðarið í hesum samanhangnum:

tilrættaleggj! Og tað er m.a. tað vit skulu brúka royndartíðina til. Kunnu vit

leggja arbeiðsgongdina so væl tilrættis, at ein fimmdaga útgáva ikki verður til ampa fyri fólkið her starvast, so er hetta so avgjørt einasta gongda leið. Vit kunnu ikki stæða upp og bara liva í tí farna. Vit mugu taka ímóti avbjóðingunum við opnum ørnum.

Tað eru ikki so nógvar síðani, at Sosialurinn bert kom út eina ferð um vikuna. Tá vóru umstøðurnar nógva nógva øðrvísi enn í dag.

Sum tíðin fráleið, tíðin og umstøðurnar broyttust, øktist eisini útgávan av Sosialinum, soleiðis at blaðið kom út

tveir ferðir um vikuna.

Og aftaná enn eitt tíðskeið var tíðin so búgvin til at geva blaðið út tríggar ferðir um vikuna. Hetta mettu vit vera eitt sera stórt stig og var tað eisini.

Tað eru nú átta ár síðani, og nú halda vit, at tíðin er búgvin at taka enn eitt tak: fimm ferðir um vikuna.

Hvat hava vit so at bjóða lesarunum, nú vit vilja hava teir at halda ella keypa blaðið heilar fimm ferðir um vikuna!

Vit fara at leggja høvuðsentin á vanligan tíðindaflutning - hvønn dag at hava nýggj og fesk tíðindi um, hvat fyrferst í føroyska samfelagnum bæði í bý og á bygd.

Vit fara - eftir førminu sjálvandi - at víðgera øll smá sum stór mál, sum munnu halda at hava almennan áhuga tað veri seg gerandis sum politisk mál o.l.

Orðaskifti ella kjak verður eisini prioriterað sera frammaliga og fara vit at biðja lesarar brúka blaðið sum karm um eitt breitt og sakligt orðaskifti.

Nú blaðið kemur út nærum hvønn dag vóna vit, at hetta fer at egga fólk í kring landið alt at luttaka í tí almennu orðaskiftinum, sum er av so stórum týdningi fyri okkum øll. Jú breiðari og meira opið orðaskifti verður, tess størri virði kunnu vit leggja í orðini eitt demokratiskt samfelag.

Annars verður blaðið at hava tilfar um mangt og hvat, sum vit halda lesarin ynskir. Eitt nú fara vit at halda fram við tí so vælumtókta Óla Petersen á baksiðuni. Og

sjónarmið

Hvønn hósdeg á hesi blaðsíðuni fara vit at hýsa einum SJÓNARMÍÐI.

Ætlanin er at umrøða øll hugsandi mál í hesum teigi. Øll, sum hava hug og drívu, eru vælkomin at skriva til hesa síðuna.

Endamál okkara er at fáa í lag eitt breitt og sakligt orðaskifti um flest allar spurningar, lika mikið hvat evnið snýr seg um.

Vit hava roynt hetta fyrr í Sosialinum og taka vit ikki munnin ov fullan, tá vit siga, at just hesin teigur varð nógva lísir. Hann var eisini við til at egga til kjak manna millum. Og tað er just ætlanin við "Sjónarmiðinum."

Istaðin fyri bara at umrøða eitt ávíst evni í fleiri "Sjónarmiðum" á rað fara vit at lata fólk skriva um just tað teimum lystir, um tað, sum tey arbeiða við ella hava serligan áhuga fyri. Hetta merkir tó ikki, at tað kunnu koma nógur "Sjónarmið", sum víðgera sama evni. Tað veldst sjálvandi um, hvat fólk hevur uppá hjartað.

vit fara eisini her sum eina roynd at hava eina tekning hjá honum í hvørjum blað.

Av øðrum kann nevast, at vit fara at veita lesarum okkara ymsar tænastur og ein teirra er tey føstu veður- og streymtíðindini á baksiðuni. Hesi verða eisini í hvørjum blað.

Ætlanin er so eisini at geva mentanarspurningum væl av plássi í blaðnum. Umframt at hýsa hesum tilfari í hvørjum blað, so fara vit leygardag at gera serliga nógva burtur úr ymsum mentanarspurningum.

Sum nakað nýtt fyri føroysk bløð fara vit at hava eina barnasíðu eina ferð um vikuna. Nú hava tað verið barnasíður í bløðunum av og á, men fyri at hetta ikki skal vera eitt upplop, hava vit heitt á eina unga kvinnu at taka sær av hesi síðuni. Tað er heldur ikki ov nógva sagt, at børnini longu nú kunnu byrja at gleða seg til komandi barnasíðurnar í Sosialinum, tí tær, sum longu eru um at vera lidnar, eru øðrvísi og betri, enn tað vit vanliga siggja í bløðunum.

Nú skal ikki her greiðast meira frá innihaldinum í Sosialinum, nú blaðið kemur út fimm ferðir um vikuna. Hetta siggja tit, tá tit fáa bløðini.

Til lesarar okkara kann eg bert siga, at blaðið fer at vera rættiliga bíligt at halda. Hetta og meira aftrat kunnu tit so lesa um í einum serblað, sum í hesum døgum verður sent hvørjum húski í landinum.

At enda skal eg bert siga, at tað er vón mín, at henda okkara roynd at geva blaðið oftari út, fer at geva

okkum eina hómung av, um hetta er tað føroyski lesarin ynskir.

Tekur lesarin undir við hesum tiltakinum, so skulu vit eisini gera okkara ítarsta til, at hann heldur ikki í framtíðini verður vónsvikin av blaðnum.

Júst tað, at vit hava fingið fleiri fólk aftrat at skriva blaðið, vísir, at vit meina nakað við tað, tá vit vilja gera eitt betri, fjølbroyttari og meira áhugavert blað.

Tá eg byrjaði at skriva hesa grein nevndi eg orðið vegamót.

Eg haldi, at ein kann loyva sær at siga, at ikki bara Tíðindablaðið Sosialurinn men føroyski blaðheimurin sum heild er á einum týðningarmiklum og spennandi vegamóti, nú Sosialurinn hevur tikið stig til at koma út fimm ferðir um vikuna.

Fer hetta at ganga sum ætlað verður spennandi at siggja, um okkurt av hinum bløðunum fer at ganga somu leið. Hetta kann so bert vera við til at víðka møguleikarnar í føroyska blaðheiminum.

Ein tilfík roynd kann eisini koma væl við hjá teimum av okkara unga fólk, sum ynskja at fáa sær starv í hesum sera spennandi og áhugaverda yrki.

So samanumtikið kann sigast, at roynd okkara kann hava nógvar góðar avbjóðingar við sær, bæði fyri okkum, sum longu eru í fakinum, fyri lesarar okkara og fyri tey, sum í framtíðini ætla sær at royna blaðyrkið. Og tað er tí komandi ættarliðinum, sum vit skulu skapa umstøður at virka undir, teimum sjálvum og samfelagnum til frama.